

леемъ пазили стадо-то си, и казалъ имъ, какво ся родилъ обѣщанный Мессия. А за да ся увѣрятъ още по-добрѣ, Ангель-тъ имъ казалъ: идѣте въ Витлеемъ и тамъ щете намѣрите отроче, че лѣжи повыто въ яслѣ. Пастире-ти веднага отишли въ Витлеемъ, гдѣ-то нашли Иосифа, Мариѣ и отроче-то, че лѣжи повыто въ яслѣ и прѣви тии му ся поклонили.

Обрѣзание-шо Господне.

Въ осмый день отъ рождение-то обрѣзали отроче-то спорядъ Иудейскый законъ и наименовали го Иисусъ, както было показано отъ Ангела още прѣди зачатие-то му. — *Иисусъ* ще рѣче *Саасишель*.

Срѣшение-шо Господне.

Кога-то ся испълнили четредесять дни отъ рождение-то на *Иисуса*, Иосифъ и Марія го занесли у Иерусалимъ въ храма Божий, та да го посвятятъ Богу и да принесѣтъ жрѣтвѣ за *очищение*, спорядъ както е было писано въ закона Божий чрѣзъ Моисея.

Въ това врѣмя живѣлъ у Иерусалимъ старецъ *Симеонъ*, чловѣкъ праведенъ и благочестивъ. Нему ся былъ врѣкль Богъ, че нѣма да умре, докль невиди Христа Господня. По внушение отъ Духъ Божий, Симеонъ отишьлъ по-напрѣди у храма, и, кога-то